

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/15/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól

(Átdolgozott változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 80. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően az egyeztetőbizottság által 2009. február 3-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével ⁽³⁾,

mivel:

(1) A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerhajózási igazgatás vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló, 1994. november 22-i 94/57/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ számos alkalommal jelentős mértékben módosították. Mivel további módosításokra van szükség, az átláthatóság érdekében az irányelvet át kell dolgozni.

⁽¹⁾ HL C 318., 2006.12.23., 195. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2006.9.22., 38. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. április 25-i véleménye (HL C 74. E, 2008.3.20., 633. o.), a Tanács 2008. június 6-i közös álláspontja (HL C 184. E, 2008.7.22., 11. o.), az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. február 26-i határozata és az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 319., 1994.12.12., 20. o.

(2) Tekintettel a 94/57/EK irányelv rendelkezéseinek természetére, helyénvalónak tűnik, hogy azokat két különböző közösségi jogi eszközzel dolgozzák át: nevezetesen egy irányelvvel és egy rendelettel.

(3) A Tanács 1993. június 8-i, a tengerek biztonságára vonatkozó közös politikáról szóló állásfoglalásában célul tűzte ki a szabványoknak meg nem felelő hajók kiutasítását a Közösség vizeiről, és elsőbbséget biztosított egy olyan közösségi fellépés megvalósításának, amelynek célja, hogy közös szabványok előírásával biztosítsa a nemzetközi szabályok hatékony és egységes alkalmazását a hajóosztályozó társaságok számára.

(4) A nemzetközi egyezmények, szabályozások és határozatok szigorú alkalmazása hatékonyan segíti elő a tengerek biztonságát és a tengerek szennyezésének megakadályozását, ugyanakkor előmozdítja a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatosan meghatározott célokat.

(5) A tengerek biztonságával és a tengerszennyezés megakadályozásával kapcsolatos előírások betartásának ellenőrzése a lobogó szerinti és a kikötő szerinti államok feladata.

(6) Az életbiztonság a tengeren tárgyú 1974. november 1-jei nemzetközi egyezmény (SOLAS 74), az 1966. április 5-i nemzetközi egyezmény a merülésvonalakról és az 1973. november 2-i nemzetközi egyezmény a hajók által okozott környezetszennyezés megelőzéséről (MARPOL) által előírt biztonsági és környezetszennyezés-megelőzési bizonyítványok kibocsátása és ezen egyezmények végrehajtása a tagállamok feladata.

(7) Az említett egyezmények rendelkezéseivel összhangban a tagállamok különféle mértékben felhatalmazást adhatnak elismert szervezetek számára az egyezmények betartásának ellenőrzésére, és átruházhatják a vonatkozó biztonsági és környezetszennyezés-megelőzési bizonyítványok kibocsátásának jogát.

- (8) Világszerte megfigyelhető, hogy a már működő – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) szerződő felei által elismert – szervezetek nem gondoskodnak sem az előírások megfelelő betartásáról, sem az elégséges megbízhatóság eléréséről olyan esetekben, amikor nemzeti hatóságok nevében járnak el, mivel nem rendelkeznek olyan megbízható és megfelelő szervezettel és tapasztalattal, amelyek lehetővé tennék, hogy feladataikat magas szakmai színvonalon lássák el.
- (9) A SOLAS 74 II-1. fejezetével, A-1. részével és 3-1. rendelkezésével összhangban a tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók tervezése, megépítése és karbantartása megfeleljen valamely, hatóságok által elismert szervezet szerkezeti, mechanikai és elektromossági követelményeinek. E szervezetek ezért a hajók tervezésére, megépítésére, karbantartására és vizsgálatára vonatkozó szabályokat alkotnak és hajtanak végre, valamint felelősek a hajók lobogó szerinti államai nevében történő felügyeletéért és annak tanúsításáért, hogy azok megfelelnek a vonatkozó bizonyítványok kiállításáról szóló nemzetközi egyezmények előírásainak. Annak érdekében, hogy ezt a feladatot megfelelően végre tudják hajtani, szigorúan függetlennek kell lenniük, valamint nagyfokú műszaki hozzáértéssel és szigorú minőségbiztosítási rendszerrel kell rendelkezniük.
- (10) A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek fontos szerepet töltenek be a tengerbiztonságra vonatkozó közösségi jogi szabályozásban.
- (11) A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezeteknek képesnek kell lenniük szolgáltatásaiknak a Közösség egészében való nyújtására és az egymással való versengésre, miközben mindenhol egyenlő szinten gondoskodnak a biztonságról és a környezet védelméről. A tevékenységükhöz szükséges szakmai szabványokat ezért egységesen kell megalkotni és alkalmazni a Közösség egészében.
- (12) A teherhajó-biztonsági rádióbizonyítvány kibocsátásának jogosultsága átruházható megfelelő szakismeretekkel és képesített személyzettel rendelkező magánszervezetekre.
- (13) A tagállam tárgyilagos és áttekinthető indokok alapján – a Bizottság bizottsági eljárás keretében gyakorolt ellenőrzése alatt – szükségleteinek megfelelő mértékben korlátozhatja a felhatalmazott elismert szervezetek számát.
- (14) Ez az irányelv biztosítja a szolgáltatásnyújtás szabadságát a Közösségben; ennek megfelelően a Közösségben letelepedett elismert szervezetekkel való egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a Közösségnek meg kell állapodnia azokkal a harmadik országokkal, ahol néhány elismert szervezet letelepedett.
- (15) A nemzetközi biztonsági előírások teljes körű betartásának biztosítása érdekében a nemzeti hatóságok szoros bevonása szükséges mind a hajók vizsgálatának végrehajtásába, mind a vonatkozó bizonyítványok kibocsátásába még abban az esetben is, ha a tagállamok olyan elismert szervezetekre támaszkodnak a jogszabályban előírt feladataik ellátásában, amelyek nem tartoznak hatóságaik közé. Ezért indokolt a hatóságok és az általuk felhatalmazott elismert szervezetek között szoros munkakapcsolat kialakítása, amihez szükséges, hogy az elismert szervezetek rendelkezzenek helyi képvisellel annak a tagállamnak a területén, amelynek nevében feladataikat ellátják.
- (16) Abban az esetben, amikor egy elismert szervezet, annak vizsgálói vagy technikai személyzete a hatóság nevében bocsátja ki a vonatkozó bizonyítványokat, a tagállamoknak meg kell fontolniuk azt, hogy az ilyen, felhatalmazás alapján végzett tevékenységük tekintetében e szervezetekre arányos jogi garanciák és igazságszolgáltatási védelem vonatkozzon, ideértve a megfelelő védelem jogát is, az immunitás kivételével, amelyre – mint a szuverenitás elválaszthatatlan, és ezáltal át nem ruházható részére – kizárólag a tagállamok hivatkozhatnak.
- (17) A tagállamok nevében eljáró elismert szervezetek pénzügyi felelősségének szabályozásában fennálló különbözőségek hátráltatják az irányelv megfelelő végrehajtását. A probléma megoldása érdekében helyénvaló közösségi szinten bizonyos fokú harmonizációt elérni az elismert szervezet által okozott bármilyen tengeri balesethez kapcsolódó – bíróság által megállapított – felelősséggel kapcsolatban, beleértve a választottbírósági vitarendezést is.
- (18) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (19) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a nemzetközi egyezmények, jegyzőkönyvek, kódexek és a kapcsolódó határozatok későbbi módosításainak átvezetése érdekében ezt az irányelvet módosítsa. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kell elfogadni.
- (20) A tagállamoknak mindazonáltal lehetőséggel kell bírniuk arra, hogy felfüggeszék vagy visszavonják egy elismert szervezet felhatalmazását, és e döntéseikről a Bizottságot és a többi tagállamot tájékoztatniuk kell, ismertetve annak alapos indokait.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (21) A tagállamok rendszeresen értékelik a nevükben tevékenykedő elismert szervezetek teljesítményét, és arról a Bizottságot és a többi tagállamot tájékoztatják.
- (22) A tagállamok kikötőhatósági minőségükben – olyan hajók ellenőrzésének biztosítva az elsőbbséget, amelyek a közös minimumkövetelményeket ki nem elégítő szervezetek által kibocsátott bizonyítványokkal rendelkeznek – javítják a biztonságot és környezetszennyezések elleni védekezés színvonalát, ezzel biztosítva, hogy harmadik államok lobogóit viselő hajók ne részesülhessenek kedvezőbb bánásmódban.
- (23) Jelenleg nincsenek olyan egységes nemzetközi szabványok, amelyeknek akár építésük, akár teljes élettartamuk folyamán a hajóknak meg kell felelniük a hajótest, a gépi berendezések, az elektromos és vezérlő berendezések vonatkozásában. Az ilyen szabványok rögzíthetők az elismert szervezetek szabályai szerint, vagy a nemzeti hatóságok által a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ szabályozott eljárásnak megfelelően kiválasztott egyenértékű követelmények szerint.
- (24) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen a tagállamok azon szervezetekkel való kapcsolatai során végrehajtandó intézkedések megállapítását, amelyek a Közösségben hajók felügyeletéért, vizsgálatáért és a rendelkezések betartását igazoló bizonyítványok kiállításáért felelősek – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és a fellépés léptéke miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére irányuló kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a 94/57/EK irányelvhez képest jelentős mértékben változtak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelv értelmében áll fenn.
- (26) Ez az irányelv nem sértheti az I. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (27) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve

a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

- (28) A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek által követhető intézkedéseket a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól szóló 2009. április 23-i 391/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás)⁽³⁾ határozza meg,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv állapítja meg a tagállamok azon szervezetekkel való kapcsolatai során végrehajtandó intézkedéseket, amely szervezetek a tengerek biztonságáról és a tengerek szennyezésének megakadályozásáról szóló nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek betartása céljából a hajók felügyeletéért, vizsgálatáért és a rendelkezések betartását igazoló bizonyítványok kiállításáért felelősek; ugyanakkor az irányelv előmozdítja a szolgáltatásnyújtási szabadság céljának elérését. Ez magában foglalja a nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozó hajók hajótestével, gépi berendezéseivel, elektromos és vezérlőberendezéseivel szemben támasztott biztonsági követelmények kidolgozását és megvalósítását is.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a következő meghatározások alkalmazandók:

- a) „hajó” a nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozó hajó;
- b) „egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó” olyan hajó, amelyet egy tagállam jogszabályai szerint abban a tagállamban lajstromoztak és amely annak a tagállamnak a lobogója alatt közlekedik. Az e meghatározásnak meg nem felelő hajók harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajónak minősülnek;
- c) „felügyelet és vizsgálat” olyan felügyeleti intézkedések és vizsgálatok, amelyek a nemzetközi egyezmények alapján kötelezőek;
- d) „nemzetközi egyezmények” az 1974. november 1-jei életbiztonság a tengeren tárgyú nemzetközi egyezmény (SOLAS 74), kivéve a melléklet XI-2 fejezetét, az 1966. április 5-i nemzetközi egyezmény a merülésvonalakról, valamint az 1973. november 2-i nemzetközi egyezmény a hajók által okozott környezetszennyezés megelőzéséről (MARPOL), annak jegyzőkönyveivel és módosításaival együtt, valamint a tagállamok mindegyikében kötelező kapcsolódó szabályzatok naprakész változata;

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 11. oldalát.

- e) „szervezet” jogalany és annak leányvállalatai, valamint bármilyen más, ellenőrzése alatt álló csoport, amelyek együttesen vagy külön-külön végzik az ezen irányelv hatálya alá tartozó feladatokat;
- f) „ellenőrzés” az e) pont alkalmazásában jogok, szerződések és bármilyen más, jogi vagy tényleges eszközök, amelyek akár külön-külön, akár együttesen lehetőséget adnak egy jogalany feletti meghatározó befolyás gyakorlására, vagy lehetővé teszik a jogalany számára az ezen irányelv hatálya alá tartozó feladatok elvégzését;
- g) „elismert szervezet” a 391/2009/EK rendeletnek megfelelően elismert szervezet;
- h) „felhatalmazás” olyan intézkedés, amelynek során egy tagállam egy elismert szervezet számára felhatalmazást ad vagy hatáskört ruház át;
- i) „jogszabályban előírt bizonyítvány” egy lobogó szerinti állam által vagy nevében a nemzetközi egyezményekkel összhangban kibocsátott bizonyítvány;
- j) „szabályok és eljárások” egy elismert szervezet követelményei a hajók tervezése, megépítése, felszerelése, karbantartása és vizsgálata vonatkozásában;
- k) „osztályozási bizonyítvány” egy elismert szervezet által kibocsátott olyan okmány, amely igazolja, hogy a hajó megfelel a meghatározott célú használatára vagy meghatározott működési területre vonatkozó, az elismert szervezet által kialakított és nyilvánosságra hozott szabályoknak és eljárásoknak;
- l) „teherhajó-biztonsági rádióbizonyítvány” a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott, a SOLAS-t módosító 1988-as jegyzőkönyvvel bevezetett bizonyítvány.

3. cikk

(1) A tagállamok a nemzetközi egyezmények értelmében vállalt felelősségük és kötelezettségeik keretében gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságaik biztosítsák ezen egyezmények rendelkezéseinek megfelelő végrehajtását, különösen a hajók felügyelete és vizsgálata, valamint a jogszabályban előírt bizonyítványok és felmentési bizonyítványok kibocsátása vonatkozásában, a nemzetközi egyezmények által előírtaknak megfelelően. A tagállamoknak a lobogó szerinti államokat az IMO-jogeszközök alkalmazásában segítő iránymutatásokról szóló A.847(20) IMO-határozat melléklete és függeléke vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell eljárniuk.

(2) Olyan esetekben, amikor az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában egy tagállam úgy határoz, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók vonatkozásában:

- i. szervezetek számára felhatalmazást ad – részben vagy egészben – a jogszabályban előírt bizonyítványokkal kapcsolatos felügyeleti és vizsgálati hatáskörök gyakorlására – beleértve a 11. cikk (2) bekezdésében említett előírások betartásának értékelését – és adott esetben a kapcsolódó bizonyítványok kibocsátására vagy megújítására; vagy
- ii. az i. pontban említett felügyeleti és vizsgálati feladatok elvégzésében részben vagy egészben szervezetekre támaszkodik,

e feladatok ellátását kizárólag elismert szervezetekre bízta.

A felmentési bizonyítványok első kibocsátásához minden egyes esetben be kell szerezni az illetékes hatóság hozzájárulását.

A teherhajó-biztonsági rádióbizonyítvány esetében azonban e feladatok ellátására megbízás adható egy illetékes hatóság által elismert és a nevében eljáró, a hajók rádiókommunikációs berendezései biztonsági ellenőrzésének végrehajtásához megfelelő szakismeretekkel rendelkező és képzett személyzetet foglalkoztató magánszervezet részére is.

(3) E cikk rendelkezései nem érintik sajátos tengerészeti berendezések hitelesítését.

4. cikk

(1) A 3. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok elvben nem utasíthatják el az elismert szervezetek vonatkozásában, hogy – e cikk (2) bekezdése, valamint az 5. és 9. cikk rendelkezéseire figyelemmel – számukra e feladatok ellátásához a felhatalmazást megadják. Ugyanakkor a tagállamok jogosultak az általuk felhatalmazott szervezetek számát szükségleteiknek megfelelő módon korlátozni, feltéve, hogy az ilyen korlátozásokat áttekinthető és tárgyilagos indokokkal alá tudják támasztani.

Egy tagállam kérésére a Bizottság – a 6. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási bizottsági eljárással – elfogadja a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa e bekezdés első albekezdésének helyes alkalmazását a felhatalmazások elutasítására vonatkozóan, és a 8. cikk helyes alkalmazását a felhatalmazások felfüggesztésére és visszavonására vonatkozóan.

(2) Ahhoz, hogy egy tagállam elfogadja, hogy a 3. cikkben említett feladatokat vagy azok egy részét egy harmadik államban letelepedett, elismert szervezet látssa el, az érintett tagállam megkövetelheti, hogy az adott harmadik állam kölcsönösségi alapon ugyanilyen bánásmódot biztosítson a Közösségben letelepedett, elismert szervezeteknek.

Továbbá, a Közösség felkérheti azt a harmadik államot, ahol az elismert szervezet letelepedett, hogy a Közösségen belül letelepedett elismert szervezetek számára ugyanilyen bánásmódot biztosítson.

5. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 3. cikk (2) bekezdése szerint döntést hoznak, illetékes hatóságuk és a nevükben eljáró szervezetek között megfelelő munkakapcsolatot alakítanak ki.

(2) A munkakapcsolat szabályozásáról az érintett szervezetek által vállalt feladatokat és hatásköröket rögzítő írásos és hátrányos megkülönböztetést kizáró megállapodás megkötésével, vagy azzal egyenértékű jogi megoldással kell gondoskodni, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) az A.739(18) IMO-határozat II. függelékében megállapított rendelkezéseket a hatóság nevében eljáró szervezetek felhatalmazásának iránymutatásairól, amelynél a hatóság nevében eljáró elismert szervezet felhatalmazási megállapodás mintáról szóló IMO MSC/710. és az MEPC/307 körlevél mellékleteit, függelékeit és csatolt anyagait figyelembe kell venni;

b) a következő, pénzügyi felelősségre vonatkozó rendelkezések:

i. ha egy bíróság jogerősen vagy egy jogvitát lezáró választottbírói eljárás a hatóság pénzügyi felelősségét állapítja meg bármilyen tengeri balesetből eredően azzal, hogy kártalanítani kell a sértett feleket vagyoni kár, személyi sérülés vagy haláleset miatt, amelyről a bíróság előtt bebizonyosodott, hogy azt az elismert szervezet, annak testületeinek, alkalmazottainak, képviselőinek vagy a szervezet nevében eljáró egyéb személyeknek szándékos cselekedete vagy mulasztása vagy súlyos gondatlansága okozta, a hatóság pénzügyi kártérítésre jogosult az elismert szervezettől az említett veszteség, kár, sérülés, vagy haláleset miatt, olyan mértékben, amennyire a bíróság döntése szerint ezért az elismert szervezet felelős;

ii. ha egy bíróság jogerősen vagy egy jogvitát lezáró választottbírói eljárás a hatóság pénzügyi felelősségét állapítja meg bármilyen tengeri balesetből eredően úgy, hogy kártalanítani kell a sértett feleket olyan személyi sérülés vagy haláleset miatt, amelyről a bíróság előtt bebizonyosodott, hogy azt az elismert szervezet, annak alkalmazottainak, képviselőinek vagy a szervezet nevében eljáró egyéb személyeknek gondatlansága vagy hanyagsága vagy mulasztása okozta, a hatóság pénzügyi kártérítésre jogosult az elismert szervezettől az ezen sérülés vagy haláleset miatt, olyan mértékben, amennyire a bíróság döntése szerint ezért az elismert szervezet felelős; a tagállamok korlátozhatják az elismert szervezet által fizetendő legnagyobb összeget, amely azonban nem lehet kevesebb mint 4 millió EUR;

iii. ha egy bíróság jogerősen vagy egy jogvitát lezáró választottbírói eljárás a hatóság pénzügyi felelősségét állapítja meg bármilyen tengeri balesetből eredően úgy, hogy kártalanítani kell a sértett feleket olyan vagyoni kár, vagy veszteség miatt, amelyről a bíróság előtt bebizonyosodott, hogy az elismert szervezet, annak alkalmazottainak, képviselőinek vagy a szervezet nevében eljáró egyéb személyeknek gondatlansága, hanyagsága vagy mulasztása okozta, a hatóság pénzügyi kártérítésre jogosult az elismert szervezettől az említett veszteség, vagy kár miatt, olyan mértékben, amennyire ezért a bíróság döntése szerint az elismert szervezet felelős; a tagállamok korlátozhatják az elismert szervezet által fizetendő legnagyobb összeget, amely azonban nem lehet kevesebb mint 2 millió EUR;

pítja meg bármilyen tengeri balesetből eredően úgy, hogy kártalanítani kell a sértett feleket olyan vagyoni kár, vagy veszteség miatt, amelyről a bíróság előtt bebizonyosodott, hogy az elismert szervezet, annak alkalmazottainak, képviselőinek vagy a szervezet nevében eljáró egyéb személyeknek gondatlansága, hanyagsága vagy mulasztása okozta, a hatóság pénzügyi kártérítésre jogosult az elismert szervezettől az említett veszteség, vagy kár miatt, olyan mértékben, amennyire ezért a bíróság döntése szerint az elismert szervezet felelős; a tagállamok korlátozhatják az elismert szervezet által fizetendő legnagyobb összeget, amely azonban nem lehet kevesebb mint 2 millió EUR;

c) a hatóság nevében eljáró szervezetek feladatainak a hatóság vagy a hatóság által kijelölt pártatlan, külső szerv általi időszakos ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

d) a hajók véletlenszerű kiválasztás alapján végrehajtott és részletes ellenőrzéseinek lehetőségét;

e) a szervezetek által osztályozott flotta lényeges információira, a hajóosztályban bekövetkezett változásokra, felfüggesztésre vagy a hajók osztályozásának megvonására vonatkozó kötelező adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezéseket.

(3) A megállapodás vagy azzal egyenértékű jogi szabályozás előírhat olyan követelményt, amely szerint az elismert szervezetnek helyi képvisellel kell rendelkeznie annak a tagállamnak a területén, amelyben a 3. cikkben említett feladatait ellátja. E követelmény kielégítéséhez elegendő, ha a helyi képviselő az érintett tagállam jogszabályai szerint jogi személyiséggel bír és az érintett tagállam nemzeti bíróságainak joghatósága alá tartozik.

(4) Minden tagállam a Bizottság számára az e cikk rendelkezései szerinti kialakított munkakapcsolatra vonatkozóan pontos tájékoztatást nyújt. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

6. cikk

(1) A Bizottságot a 2009/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

⁽¹⁾ HL L 324., 2002.11.29., 1. o.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (1)–(4) bekezdése és 7. cikke alkalmazandó, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

7. cikk

(1) Az irányelv – hatályának kiterjesztése nélkül – módosítható annak érdekében, hogy

a) a 2. cikk d) pontjában, a 3. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében említett nemzetközi egyezmények, azok jegyzőkönyvei, valamint a szabályzatok és a határozatok jövőbeni módosításai, amelyek hatályba léptek az ezen irányelvbe átvételre kerüljenek;

b) az 5. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjában meghatározott összegek módosítva legyenek.

Ezen intézkedéseket, amelyek az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására szolgálnak, a 6. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(2) A 2. cikk d) pontjában említett nemzetközi megállapodások új egyezményeinek vagy jegyzőkönyveinek az elfogadását követően a Tanács a Bizottság javaslatára a tagállamok parlamenti eljárásainak és az IMO vonatkozó eljárásainak figyelembevételével határozatot hoz az ilyen új egyezmények vagy jegyzőkönyvek ratifikációjának részleteiről, és gondoskodik arról, hogy azokat a tagállamok egységesen és egyidejűleg alkalmazzák.

A 2. cikk d) pontjában és az 5. cikkben említett nemzetközi okmányok módosításai a 2009/2002/EK rendelet 5. cikke szerint kizárhatók ennek az irányelvnek a hatálya alól.

8. cikk

A 391/2009/EK rendelet mellékletében meghatározott minimumfeltételek ellenére, ha egy tagállamnak az a meggyőződése, hogy az elismert szervezet a továbbiakban nem hatalmazható fel arra, hogy nevében a 3. cikkben meghatározott feladatokat elvégezze, felfüggesztheti vagy visszavonhatja ezt a felhatalmazást. Ilyen esetekben a tagállam késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot a döntéséről és annak alapos indokairól.

9. cikk

(1) Minden tagállam meggyőződik arról, hogy a 3. cikk (2) bekezdése alapján a nevében eljáró elismert szervezetek az ille-

tekés hatóság megelégedésére és hatékonyan látják el az abban a cikkben említett feladataikat.

(2) Az (1) bekezdésben említett feladat megvalósítása érdekében minden tagállam legalább kétévenként elvégzi a nevében eljáró elismert szervezet ellenőrzését és ezen ellenőrzési tevékenység eredményeiről az ellenőrzés elvégzésének évét követő év március 31-ig a Bizottságot és a többi tagállamot jelentésben tájékoztatja.

10. cikk

A kikötő szerinti állam felügyeleti jogainak ellátása és kötelezettségeinek gyakorlása során a tagállam jelentésben számol be a Bizottságnak és a többi tagállamnak, továbbá tájékoztatja az érintett lobogó szerinti államot, ha egy lobogó szerinti állam nevében eljáró elismert szervezet a nemzetközi egyezmények vonatkozó követelményeit nem kielégítő hajó részére állított ki érvényes jogszabályban előírt bizonyítványt, illetve egy érvényes osztályozási bizonyítvánnyal rendelkező hajó bármilyen, olyan területen előforduló hiányosságairól, amely területre a bizonyítvány vonatkozik. E cikk alkalmazásában csak a biztonságra és a környezetre súlyos fenyegetést jelentő, vagy az elismert szervezetek különösen gondatlan tevékenységét bizonyító hajókat kell bejelenteni. Az érintett elismert szervezetet az első vizsgálatkor tájékoztatni kell az esetről, hogy azonnal meghozhassa a megfelelő utólagos intézkedéseket.

11. cikk

(1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók tervezése, építése, felszerelése és üzemben tartása a hajótestre, a gépi berendezésekre, elektromos és vezérlőberendezésekre vonatkozó szabályokkal és eljárásokkal összhangban, egy elismert szervezet által előírt követelmények kielégítésével történjen.

(2) A tagállamok csak azzal a feltétellel határozhatnak úgy, hogy egy elismert szervezet által előírt szabályokkal és eljárásokkal egyenértékű előírásokat alkalmaznak, hogy erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot a 98/34/EK irányelv szerinti eljárásnak megfelelően, és ha azokkal kapcsolatosan a többi tagállam vagy Bizottság részéről ellenvetés nem érkezik, illetve nem állapítják meg róluk – az ezen irányelv 6. cikke (2) bekezdése szerinti szabályozási bizottsági eljárással –, hogy nem egyenértékűek.

(3) A tagállamoknak együtt kell működniük az általuk felhatalmazott elismert szervezetekkel szabályaik és eljárásaik kidolgozásában. Tanácskozniuk kell az elismert szervezetekkel azzal a céllal, hogy megvalósuljon a nemzetközi egyezmények következetes értelmezése.

12. cikk

A Bizottság két évente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot ezen irányelv tagállami végrehajtásának eredményeiről.

13. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2011. június 17-ig megfeleljenek. Ezekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben egy olyan nyilatkozatot is fel kell tüntetniük, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásokként kell értelmezni. Az ilyen hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Az I. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 94/57/EK irányelv 2009 június 17-ig hatályát veszti, az I. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő

átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

15. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

P. NEČAS

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályát vesztt irányelv és annak egymást követő módosításai

(a 14. cikk szerint)

A Tanács 94/57/EK irányelve HL L 319., 1994.12.12., 20. o.

A Bizottság 97/58/EK irányelve HL L 274., 1997.10.7., 8. o.

Az Európai Parlament és a Tanács 2001/105/EK irányelve HL L 19., 2002.1.22., 9. o.

Az Európai Parlament és a Tanács 2002/84/EK irányelve HL L 324., 2002.11.29., 53. o.

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők jegyzéke

(a 14. cikk szerint)

Irányelv	Átültetés határideje
94/57/EK	1995. december 31.
97/58/EK	1998. szeptember 30.
2001/105/EK	2003. július 22.
2002/84/EK	2003. november 23.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	Ez az irányelv	A 391/2009/EK rendelet
1. cikk	1. cikk	1. cikk
2. cikk, a) pont	2. cikk, a) pont	2. cikk, a) pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, b) pont	–
2. cikk, c) pont	2. cikk, c) pont	–
2. cikk, d) pont	2. cikk, d) pont	2. cikk, b) pont
2. cikk, e) pont	2. cikk, e) pont	2. cikk, c) pont
–	2. cikk, f) pont	2. cikk, d) pont
2. cikk, f) pont	2. cikk, g) pont	2. cikk, e) pont
2. cikk, g) pont	2. cikk, h) pont	2. cikk, f) pont
2. cikk, h) pont	2. cikk, i) pont	2. cikk, g) pont
2. cikk, i) pont	2. cikk, i) pont	2. cikk, i) pont
–	2. cikk, j) pont	2. cikk, h) pont
2. cikk, j) pont	2. cikk, l) pont	–
2. cikk, k) pont	–	2. cikk, j) pont
3. cikk	3. cikk	–
4. cikk, (1) bekezdés, első mondat	–	3. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, második mondat	–	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	–	–
4. cikk, (1) bekezdés, negyedik mondat	–	4. cikk, (1) bekezdés
–	–	3. cikk, (3) bekezdés
–	–	4. cikk, (2), (3), (4) bekezdés
–	–	5. cikk
–	–	6. cikk
–	–	6. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés	–
5. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés	–
6. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés	5. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés	–
6. cikk, (5) bekezdés	–	–
7. cikk	6. cikk	12. cikk
8. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első albekezdés	–
8. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	–	13. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés, harmadik francia bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés, b) pont, első albekezdés	–
–	7. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés	–
8. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–	13. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	–	–
9. cikk, (2) bekezdés	–	–
10. cikk, (1) bekezdés, bevezető szavak	8. cikk	–
10. cikk, (1) bekezdés, a), b), c) pont, (2), (3), (4) bekezdés	–	–
11. cikk, (1), (2) bekezdés	9. cikk, (1), (2) bekezdés	–

Ez az irányelv	Ez az irányelv	A 391/2009/EK rendelet
11. cikk, (3), (4) bekezdés	–	8. cikk, (1), (2) bekezdés
12. cikk	10. cikk	–
13. cikk	–	–
14. cikk	11. cikk, (1), (2) bekezdés	–
–	11. cikk, (3) bekezdés	–
–	12. cikk	–
–	–	9. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	–	–
–	–	10. cikk, (1), (2) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	–	10. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	–	10. cikk, (4) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	–	10. cikk, (5) bekezdés
15. cikk, (5) bekezdés	–	10. cikk, (6) bekezdés, első, második, harmadik, ötödik albekezdés
–	–	10. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés
16. cikk	13. cikk	–
17. cikk	16. cikk	–
–	14. cikk	–
–	15. cikk	–
–	–	11. cikk
–	–	14. cikk
–	–	15. cikk
–	–	16. cikk
–	–	17. cikk
–	–	18. cikk
–	–	19. cikk
Melléklet	–	I. melléklet
–	I. melléklet	–
–	II. melléklet	II. melléklet